AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2009. július 2.*

A T-414/07. sz. ügyben,

az **Européenne de traitement de l'information (Euro-Information)** (székhelye: Strasbourg [Franciaország], képviselik: P. Greffe, M. Chaminade és L. Paudrat ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselik: O. Montalto és R. Bianchi meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM első fellebbezési tanácsának a három háromszöggel ellátott kártyát tartó kezet ábrázoló megjelölés közösségi védjegyként való lajstromozása iránti kérelmet elutasító,

* Az eljárás nyelve: francia.

2007. szeptember 6-án hozott határozata (R 290/2007-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij elnök, V. Vadapalas (előadó) és L. Truchot bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. november 19-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. február 4-én benyújtott válasz-beadványra,

a 2008. október 10-i tárgyalást követően,

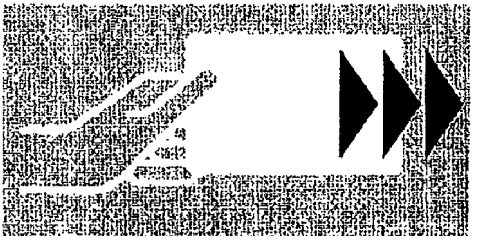
meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2006. július 10-én a felperes Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o. [helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet {HL L 78., 1. o.}]) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:



3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 35–38. és 42. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, amelyek ezen osztályok esetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 9. osztály: „hang és képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek, elektronikus határidőnaplók, automatikus elosztógépek, bankjegy-, jegy-, számlaegyenleg- és bankszámlakivonat-automaták, fizetési automaták, bankautomaták, filmkamerák, videokamerák, memóriakártyák, intelligens mikrokártyák, mágneskártyák, mágneses személyazonosító kártyák, mágneses vagy mikroprocesszorral ellátott fizetési, hitel- vagy terhelőkártyák, videokazetták, CD-ROM-ok, vonalkód leolvasók, CD lemezek (audio-video), CD-ROM lemezek, pénzvizsgáló berendezések, hajlékony (floppy) lemezek, mágneses adathordozók, optikai adathordozók, videoképernyők, adatfeldolgozó berendezések, belső, fedélzeti távbeszélő készülékek, interfészek (informatikai), olvasóegységek (informatika), szoftverek (rögzített programok), könyvelőszoftverek, monitorok (számítógépprogramok), számítógépek, számítógépperiféria, számítógépprogramok (rögzített), operációs rendszerek számítógépekhez (rögzített), rádiótelefon készülékek, vevőkészülékek (audio-, video-) telefonkészülékek, hordozható telefonok, televíziókészülékek, előzetes fizetést lehetővé tevő gépezetek televíziókészülékekhez, időregisztráló készülékek, távadók, transzmitterek (távközlés), processzorok (központi adatfeldolgozó egységek), teljes banki, pénzügyi és biztosítási szolgáltalások távollevők közötti nyújtását lehetővé tévő informatikai programok és berendezések, biztonságos fizetési szoftverek elektronikus online távközlési hálózat részére, készülékek és berendezések elektronikus fizetéshez, informatikai berendezés elektronikus fizetéshez, számítógépprogramok elektronikus fizetési műveletekhez, elektronikus fizetési kártyák, pénzügyi ügyletek kezelését szolgáló villamos- és elektronikus berendezések”;

– 35. osztály: „újságelőfizetések intézése mások számára, segítségnyújtás üzletvezetéshez, üzletszervezési és üzletvezetési tanácsadás, szakmai konzultációk üzleti ügyekben, szakvéleményadás gazdasági ügyekben, üzleti információk, üzleti felvilágosítás, tájékoztatás, becslés kereskedelmi ügyletekben, önköltségelemzés,

reklámanyagok terjesztése, közlemények átírása, könyvelés, tanácsadás személyzeti ügyekben, hirdetési oldalak készítése, elektronikus hirdetési oldalak készítése, reklámanyagok terjesztése online elektronikus távközlési hálózaton, tájékoztatási, tanácsadási, adminisztratív és kereskedelmi segítségnyújtási és tanácsadási szolgáltatások a biztonságos fizetés végrehajtásához az interneten folyó elektronikus kereskedelemben, adóbevallások összeállítása, árubemutatás, reklámanyagok (röplapok, prospektusok, nyomtatványok, áruminták) terjesztése, piackutatás, kereskedelmi vagy reklámcélú kiállítások szervezése, információknak számítógépes adatbázisokba való szerkesztése, információk számítógépes adatbázisokba való rendezése, számítógépes nyilvántartások kezelése, könyvelés, piackutatás, gazdasági előrejelzések, segítségnyújtás üzletvezetéshez, reklámszövegek publikálása, levél útján történő reklámozás, rádiós reklámozás, televíziós reklámozás, számlakivonatok összeállítása telefonos üzenetközvetítés (telefonon el nem érhető személyeknek), titkársági szolgáltatások, statisztikai információk, szövegfeldolgozás, könyvvizsgálat, pályázatok szervezése (reklámozás vagy eladási propaganda), eladási és reklámozási propaganda az ügyfélkör és a személyzet hűségének kialakítása érdekében, áru- és szolgáltatásmegrendelések feladása és fogadása az interneten, intranet és extranet, automatikus elosztógépek, fizetőautomaták és bankautomaták adminisztratív kezelése”;

– 36. osztály: „ingatlanügyek, biztosítások, balesetbiztosítás, faktorálási szolgáltatások, bankügyletek, hitelirodák, követelésbehajtási ügynökségek, banki elemzések, pénzügyi elemzések, monetáris elemzések, tulajdonfenntartásos részletvétel hitelezése, ingatlanok értékelése (értékbecslése), értékbónok kibocsátása, takarékpénztárak, kölcsönös támogatási alapok szolgáltatásai, tőkekihelyezés, tőkeberuházás, hitelkártya-szolgáltatások, terhelőkártya-szolgáltatások, óvadék (kezesség), pénzváltás, csekkek hitelességének ellenőrzése, utazási csekkek kibocsátása, biztosítási tanácsadás, értékek gyűjtése, elszámolóházak, banki tanácsadás, pénzügyi tanácsadás, biztosítási ügynöki tevékenység, lakásügynökségek, tőzsdeügynöki tevékenység, hitelirodák, értékek letétbe helyezése, takarékpénztárak, pénzügyi értékbecslés [biztosítás, bankügyletek, ingatlan], vagyonkezelés, finanszírozási szolgáltatások, pénzügyi információk nyújtása, adóval kapcsolatos becslések, kölcsönös támogatási alapok szolgáltatásai, tőkekihelyezés, tőkeberuházás, pénzalapok elektronikus átutalása, pénzügyi és banki információk nyújtása, lakbérbehajtás, betegségbiztosítás, hajókárbiztosítás, jelzálog-hitelezés, bankügyletek, pénzügyi szponzorálás, támogatás, kölcsön (finanszírozás), életbiztosítás, érték-

számlák kezelése, vagyonkezelés, online pénzügyi és banki információs szolgáltatások, interaktív informatikai pénzügyi és banki információs szolgáltatások, elektronikus fizetési szolgáltatások, értékek, pénzalapok, tőke, részvények, deviza és más pénzügyi eszközök elektronikus átutalása, online fizetési szolgáltatások elektronikus kommunikációs hálózaton, alkuszi/ügynöki tevékenység és ügyletek online elektronikus kommunikációs hálózaton”;

– 37. osztály: „szerelési, karbantartási, javítási szolgáltatások”;

– 38. osztály: „távközlés, hírügynökségek különösen a bankszektorban, számítógépterminálok közötti összeköttetések, rádióadás, telefon-összeköttetések, televízió-összeköttetések, táviratok küldése, táviratok továbbítása, televíziós műsorszórás, rádióadás, televíziós műsorszórás, információszolgáltatás távközlési ügyekben, üzenetküldő készülékek bérlete, telefonok kölcsönzése, elektronikus levelezés (e-mail), üzenetek továbbítása, üzenetek és képek továbbítása számítógépek segítségével, mobiltelefon-összeköttetés, műholdas átvitel, telefonszolgáltatások, információk továbbítása az internetes hálózatokon, intranet és extranet, interaktív informatikai információk továbbításához kapcsolódó szolgáltatás, informatikai adatbankból származó információk továbbítása, hálózatba kapcsolt informatikai rendszerek közötti adattovábbításhoz kapcsolódó nemzetközi szolgáltatások, információk online továbbítása, információk, üzenetek, képek és hangok továbbítása és fogadása vezetékes telefonok, mobiltelefonok, számítógépek, mikroszámítógépek vagy videorendszerek segítségével, távközlési szolgáltatások elektronikus levelezési vagy videotext szolgáltatás formájában, teljes banki, pénzügy és biztosítási szolgáltatásokhoz való távoli hozzáférést kínáló távközlési szolgáltatások, online hozzáférés nyújtása pénzügyi adatbázishoz, hozzáférési idő bérlése adatbázisokat tároló szerverközponthoz (informatikai szolgáltatások), hozzáférési idő bérlése számítógéphez adatkezelés céljából”;

– 42. osztály: „jogi szolgáltatások, számítógépes rendszerelemzés, választottbírósági szolgáltatások, számítógépes adatok helyreállítása, képviselet jogvitákban (jogi

szolgáltatások), műszaki tervtanulmányok készítése, szakvélemények adása mérnöki munkákkal kapcsolatban, számítógépprogramok kölcsönzése, számítógépek kölcsönzése, számítógépprogramok kidolgozása, számítógépprogramok frissítése, számítógépszoftver karbantartása, számítógép-programozás, jogi segítségnyújtás (gyámság), ipari tulajdonjogok kezelése, védjegyek és formatervezési minták bejelentése és kezelése, doménnevek lefoglalásával és lajstromozásával kapcsolatos szolgáltatások, doménnevek kezelésével kapcsolatos szolgáltatások, online jogi információs szolgáltatás, interaktív informatikai jogi információs szolgáltatás, interneten vagy más informatikai hálózaton folyó elektronikus fizetés rendszerének és a pénzügyi műveletek biztonságának kidolgozásához és fejlesztéséhez kapcsolódó szolgáltatások, automatikus elosztó berendezések, fizetési automaták és bankautomaták kezelési rendszeréhez való hozzáférés informatikai programozásához kapcsolódó szolgáltatások”.

4 2006. december 18-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) alapján kizárólag az alábbi áruk és szolgáltatások vonatkozásában (a továbbiakban: érintett áruk és szolgáltatások) elutasította a fenti lajstromozási kérelmet:

– 9. osztály: „automatikus elosztógépek, bankjegy-, jegy-, számlaegyenleg- és bankszámlakivonat-automaták, fizetési automaták, bankautomaták, memóriakártyák, intelligens mikrokártyák, mágneskártyák, mágneses vagy mikroprocesszorral ellátott személyazonosító kártyák, mágneses vagy mikroprocesszorral ellátott fizetési, hitel- vagy terhelőkártyák, adatfeldolgozó berendezések, belső, fedélzeti távbeszélő készülékek, (informatikai) interfészek, (informatikai) olvasóegységek, szoftverek (rögzített programok), könyvelőszoftverek, monitorok (számítógépprogramok), számítógépek, számítógépperiféria, számítógépprogramok (rögzített), operációs rendszerek (rögzített) számítógépekhez, processzorok (központi adatfeldolgozó egységek), teljes banki, pénzügyi és biztosítási szolgáltalások távollevők számára való nyújtását lehetővé tévő informatikai programok és berendezések, biztonságos fizetési szoftverek elektronikus online távközlési hálózat részére, készülékek és berendezések elektronikus fizetéshez, informatikai berendezés elektronikus fizetéshez, számítógépprogramok elektronikus fizetési műveletekhez, elektronikus fizetési kártyák, pénzügyi ügyletek kezelését szolgáló villamos és elektronikus berendezések”;

– 35. osztály: „automatikus elosztógépek, fizetőautomaták és bankautomaták adminisztratív kezelése”;

– 36. osztály: „bankügyletek, hitelirodák, takarékpénztárak, hitelkártya-szolgáltatások, terhelőkártya-szolgáltatások, pénzváltás, értékek gyűjtése, elszámolóházak, banki tanácsadás, pénzügyi tanácsadás, hitelirodák, értékek letétbe helyezése, takarékpénztárak, pénzügyi információk nyújtása, tőkekihelyezés, tőkeberuházás, pénzalapok elektronikus átutalása, pénzügyi és banki információk nyújtása, bankügyletek, kölcsön (finanszírozás), értékszámlák kezelése, vagyonkezelés, online pénzügyi és banki információs szolgáltatások, interaktív informatikai pénzügyi és banki információs szolgáltatások, elektronikus fizetési szolgáltatások, értékek, pénzalapok, tőke, részvények, deviza és más pénzügyi eszközök elektronikus átutalása, online fizetési szolgáltatások elektronikus kommunikációs hálózaton, alkuszi/ügynöki tevékenység és ügyletek online elektronikus kommunikációs hálózaton”;

– 38. osztály: „távközlés, számítógép terminálok közötti összeköttetések, elektronikus levelezés (e-mail), üzenetek továbbítása, üzenetek és képek továbbítása számítógépek segítségével, információk továbbítása az internet- intranet- és extranethálózatokon, interaktív informatikai információk továbbításához kapcsolódó szolgáltatás, informatikai adatbankból származó információk továbbítása, hálózatba kapcsolt informatikai rendszerek közötti adattovábbításhoz kapcsolódó nemzetközi szolgáltatások, információk online továbbítása, információk, üzenetek, képek és hangok továbbítása és fogadása számítógépek, mikroszámítógépek vagy videorendszerek segítségével, távközlési szolgáltatások elektronikus levelezési vagy videotext-szolgáltatás formájában, teljes banki, pénzügy és biztosítási szolgáltatásokhoz való távoli hozzáférést kínáló távkölési szolgáltatások, online hozzáférés nyújtása pénzügyi adatbázishoz, hozzáférési idő bérlése adatbázisokat tároló szerverközponthoz (informatikai szolgáltatások), hozzáférési idő bérlése számítógéphez adatkezelés céljából”;

– 42. osztály: „interneten vagy más informatikai hálózaton folyó elektronikus fizetés rendszerének és pénzügyi műveletek biztonságának kidolgozásához és fejlesztéséhez kapcsolódó szolgáltatások, automatikus elosztó berendezések, fizetési automaták és bankautomaták kezelési rendszeréhez való hozzáférés informatikai programozásához kapcsolódó szolgáltatások”.

5 2007. február 15-én a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke (helyükbe lépett a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be OHIM-hoz az elbíráló határozata ellen.

6 2007. szeptember 6-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM első fellebbezési tanácsa a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) elutasította e fellebbezést azzal az indokkal, hogy a bejelentett megjelölés az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. A fellebbezési tanács szerint e védjegyet az érintett vásárlóközönség a használat módjára utaló jelzésként érzékeli, úgy mint a bankkártya vagy más kártya használatát magában foglaló művelet egyik követendő lépését vagy végrehajtásának módját.

A felek kérelmei

7 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– kötelezze az OHIM-ot a bejelentett védjegy lajstromozására.

8 A tárgyalás során a felperes keresetét azzal a kérelemmel egészítette ki, hogy az az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

9 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– a keresetet utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felperes második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

10 Második kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-ot a bejelentett védjegy lajstromozására. E vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 63. cikke (6) bekezdésének megfelelően (helyébe lépett

a 207/2009 rendelet 65. cikkének (6) bekezdése) az OHIM köteles megtenni a közösségi bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot. Ez utóbbi kötelessége ugyanis a jelen ítélet rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontját és a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 12. pontját). Ennélfogva a felperes második kereseti kérelme elfogadhatatlan.

Az ügy érdeméről

11 A felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja).

A felek érvei

12 A felperes arra hivatkozik, hogy a lajstromozásra bejelentett védjegy akár külön-külön, akár együttesen vett elemei – azaz a stilizált kéz, a kézben tartott fehér színű négyszög és a három egymást követő háromszög – közül egyik sem teszi lehetővé azon következtetés levonását, hogy e védjegy olyan „követendő lépésre” vagy „eljárási módra” utalna, amely „bankkártya használatát magában foglaló ügylet” végrehajtásához szükséges, ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban állította.

13 Először is a felperes vitatja a fellebbezési tanács azon megállapításának pontosságát, amely szerint a szóban forgó megjelölésen szereplő kéz által tartott, világos színű téglalap bankkártya lenne.

14 Ezért nem helyes az az állítás, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel a 9., a 35. és a 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások egy része vonatkozásában azon okból, hogy ezen áruk vagy szolgáltatások szükségszerűen kötődnek az elektronikus fizetési kártyák használatához és az e kártyákkal végzett műveletek végrehajtásához, valamint a 36. és a 38. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában azon okból, hogy az említett védjegy olyan üzenetet hordoz, amely szerint a fogyasztók elektronikus- vagy mágneskártyák segítségével végezhetik e műveleteket.

15 Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a világos színű téglalapot tartó kézből álló kombináció bizonyos érintett áruk és szolgáltatások tekintetében megkülönböztető alkotóelemet képez a kéz és a négyszög stilizált ábrázolása, elhelyezése és elrendezése révén.

16 Márpedig a felperes szerint a fellebbezési tanács túllép a bejelentett védjegyet alkotó elemeken és az érintett áruk és szolgáltatások felsorolásán annak érdekében, hogy megkísérelje bebizonyítani a bejelentett védjegy bizonyos elemei és az érintett áruk és szolgáltatások között fennálló kapcsolatot. Ráadásul figyelmen kívül hagyja a három háromszög kombinációját, amely a bejelentett védjegy egyik megkülönböztető és domináns elemét képezi. Márpedig ezen elem szokatlan és önkényes az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, továbbá lehetővé teszi a felperes áruinak és szolgáltatásainak a versenytársai áruitól és szolgáltatásaitól való megkülönböztetését.

17 Egyrészről a felperes szerint a bejelentett védjegy alkotóelemei – akár külön-külön, akár együttesen véve – teljes mértékben megkülönböztetőek az alábbi áruk és szolgáltatások vonatkozásában:

– 9. osztály: „mágneskártyák, adatfeldolgozó berendezések, belső, fedélzeti távbeszélő készülékek, (informatikai) interfészek, (informatikai) olvasóegységek, szoftverek (rögzített programok), monitorok (számítógépprogramok), számítógépek, számítógépperiféria, számítógépprogramok (rögzített), operációs rendszerek számítógépekhez (rögzített), processzorok (központi adatfeldolgozó egységek), biztonságos fizetési szoftverek elektronikus online távközlési hálózat részére, készülékek és berendezések elektronikus fizetéshez, informatikai berendezés elektronikus fizetéshez, számítógépprogramok elektronikus fizetési műveletekhez”;

– 36. osztály: „hitelirodák, kölcsönös támogatási alapok szolgáltatásai, hitelirodák, takarékpénztárak, tőkekihelyezés, tőkeberuházás, kölcsön (finanszírozás), értékszámlák kezelése, vagyonkezelés, elektronikus fizetési szolgáltatások, online fizetési szolgáltatások elektronikus kommunikációs hálózaton”;

– 38. osztály: „távközlés, számítógép terminálok közötti összeköttetések, elektronikus levelezés (e-mail), üzenetek továbbítása, üzenetek és képek továbbítása számítógépek segítségével, információk továbbítása az internetes hálózatokon, intranet és extranet, interaktív informatikai információk továbbításához kapcsolódó szolgáltatás, informatikai adatbankból származó információk továbbítása, hálózatba kapcsolt informatikai rendszerek közötti adattovábbításhoz kapcsolódó nemzetközi szolgáltatások, információk online továbbítása, információk, üzenetek, képek és hangok továbbítása és fogadása számítógépek, mikroszámítógépek vagy videorendszerek segítségével, távközlési szolgáltatások elektronikus levelezési vagy videotext-szolgáltatás formájában, hozzáférési idő bérlése adatbázisokat tároló szerverközponthoz (informatikai szolgáltatások), hozzáférési idő bérlése számítógéphez adatkezelés céljából”;

– 42. osztály: „interneten vagy más informatikai hálózaton folyó elektronikus fizetés rendszerének és a pénzügyi műveletek biztonságának kidolgozásához és fejlesztéséhez kapcsolódó szolgáltatások”.

18 Külön-külön véve a stilizált kezet, a kéz által tartott világos színű téglalapot és az egymást követő három háromszöget ábrázoló alkotóelemeket, amelyek együttesen szintén megkülönböztető és önkényes kombinációt alkotnak, azok a fent említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában megkülönböztetőek, ami lehetővé teszi annak megállapítását, hogy ezen alkotóelemek kombinációjának nem kell rendelkezésre állnia az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

19 Ennek alapján semmi nem enged arra következtetni, hogy a szóban forgó védjegyet a fenti árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban általánosan alkalmaznák a kereskedelemben.

20 Másrészről a lajstromozásra bejelentett védjegy egészében véve megkülönböztető az alábbi áruk és szolgáltatások vonatkozásában:

– 9. osztály: „automatikus elosztógépek, bankjegy-, jegy-, számlaegyenleg- és bankszámlakivonat-automaták, fizetési automaták, bankautomaták, memóriakártyák, intelligens mikrokártyák, mágneskártyák, mágneses vagy mikroprocesszorral ellátott személyazonosító kártyák, mágneses vagy mikroprocesszorral ellátott fizetési, hitel- vagy terhelőkártyák, teljes banki, pénzügyi és biztosítási szolgáltalások távollevők számára való nyújtását lehetővé tévő informatikai programok és berendezések, elektronikus fizetési kártyák, pénzügyi ügyletek kezelését szolgáló villamos és elektronikus berendezések”;

– 35. osztály: „automatikus elosztógépek, fizetőautomaták és bankautomaták adminisztratív kezelése”;

– 36. osztály: „bankügyletek, hitelkártya-szolgáltatások, terhelőkártya-szolgáltatások, pénzváltás, értékek gyűjtése, elszámolóházak, banki tanácsadás, pénzügyi tanácsadás, értékek letétbe helyezése, pénzügyi információk nyújtása, pénzalapok elektronikus átutalása, pénzügyi és banki információk nyújtása, bankügyletek, online pénzügyi és banki információs szolgáltatások, interaktív informatikai pénzügyi és banki információs szolgáltatások, értékek, pénzalapok, tőke, részvények, deviza és más pénzügyi eszközök elektronikus átutalása, alkuszi/ügynöki tevékenység és ügyletek online elektronikus kommunikációs hálózaton”;

– 38. osztály: „teljes banki, pénzügy és biztosítási szolgáltatásokhoz távoli hozzáférést kínáló távkölési szolgáltatások, online hozzáférés nyújtása pénzügyi adatbázishoz”;

– 42. osztály: „automatikus elosztó berendezések, fizetési automaták és bankautomaták kezelési rendszeréhez való hozzáférés informatikai programozásához kapcsolódó szolgáltatások”;

21 A felperes rámutat, hogy még abban az esetben is, ha a bejelentett védjegyet alkotó bizonyos elemek esetlegesen azt a területet idézik fel, amelyhez a fent említett áruk és szolgáltatások tartoznak, meg kell állapítani, hogy három egymást követő háromszög

ábrázolása az áruk és szolgáltatások összessége vonatkozásában megkülönböztető és önkényes. Ennélfogva ezen alkotóelemnek az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában nem kell rendelkezésre állnia.

22 Ezenkívül semmi nem enged arra következtetni, hogy ezen alkotóelemet az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában általánosan használnák a kereskedelemben. Ezért az egymást követő három háromszög a szóban forgó védjegyet alkotó egyéb elemekkel kombinálva az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában megkülönböztető.

23 Harmadrészről a felperes rámutat, hogy a három jobbra mutató, egymást követő, sötét színű háromszög, amelyek közül kettő a négyszöget takarja, az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában az egyik megkülönböztető és domináns elemet képezi.

24 A három fekete háromszög – amelyek grafikai megjelenítése szokatlan és önkényes az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában – ugyanis vizuális szempontból döntő szerepet játszik, és általa a védjegy egészében véve meglehetősen különleges benyomást kelt, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy azt emlékezetükben megőrizzék, és a felperes versenytársainak védjegyeitől megkülönböztessék.

25 A felperes arra hivatkozik, hogy semmi nem enged arra következtetni, hogy a szóban forgó védjegyet az érintett árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban általánosan alkalmaznák a kereskedelemben. E védjegy lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára, hogy összetévesztés nélkül megkülönböztesse a védjegyjogosult áruit és szolgáltatásait a más kereskedelmi eredettel rendelkezőktől.

26 A felperes állítása szerint bizonyította, hogy a lajstromoztatási kérelem benyújtását megelőzően intenzíven használta a három jobbra mutató háromszögből álló logót. Bemutatott ugyanis egy fejléces levélpapírt, két számlát és internetes oldalának kivonatát. Álláspontja szerint a vásárlóközönség szükségszerűen kapcsolatot teremt közötte és a bejelentett védjegy között, amely a logót teljes egészében tartalmazza.

27 A felperes arra is hivatkozik, hogy a bejelentett védjegy önmagában vett megkülönböztető képessége bizonyított, mivel e védjegyet a lajstromozás iránti kérelem benyújtását megelőzően intenzíven használták. A bankok, amelyekhez kapcsolódik, bankjegykiadó-automatáikon használták, ahogyan azt a 2005-ben Thionville-ben (Franciaország) készült fénykép és az „Euro Automatic Cash- Supports et déploiements sur GABs CEE-SE-IDF-SMB" című, 2006. júniusi dokumentum igazolja, amelyeket az OHIM előtt folyamatban levő eljárás során terjesztett elő. Következésképpen azt állítja, az említett használat olyan jellegű, hogy a bejelentett védjegynek többlet megkülönböztető képességet biztosít, valamint hogy e védjegynek az érintett vásárlóközönség általi ismertsége alkalmas megkülönböztető képességének erősítésére.

28 Végül a felperes hangsúlyozza, hogy az OHIM korábban már lajstromozott a bejelentett védjegyhez hasonló védjegyeket.

29 Az OHIM vitatja a felperes által előterjesztett érvek megalapozottságát.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

30 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „nem alkalmas a megkülönböztetésre".

31 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely védjegy megkülönböztető képességét egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az adott áruk vagy szolgáltatások szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztóiból álló, érintett vásárlóközönség észlelésére tekintettel kell értékelni (a C-456/01. P és a C-457/01. P. sz., Henkel kontra OHIM egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5089. o.] 35. pontja és a C-25/05. P. sz., Storck kontra OHIM ügyben 2006. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5719. o.] 25. pontja).

32 Emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja által (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) érintett védjegyek különösen azok a védjegyek, amelyeket az érintett vásárlóközönség szempontjából a kereskedelemben rendszerint az érintett áruk vagy szolgáltatások bemutatására használnak vagy legalábbis konkrét utalás alapján feltételezhető róluk, hogy ilyen módon használhatják őket. Ráadásul az e rendelkezés által érintett megjelölések nem képesek betölteni a védjegy alapvető rendeltetését, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi eredetének azonosítását, amely lehetővé tenné az adott védjeggyel megjelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy későbbi vásárlás alkalmával pozitív tapasztalat esetén ugyanazt válassza, míg mást válasszon, amennyiben a védjegyről negatív tapasztalatot szerzett (az Elsőfokú Bíróság T-305/02. sz., Nestlé Waters France kontra OHIM [palack formája] ügyben 2003. december 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5207. o.] 28. pontja, a T-216/02. sz., Fieldturf kontra OHIM [LOOKS LIKE GRASS… FEELS LIKE GRASS… PLAYS LIKE GRASS] ügyben 2004. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1023. o.] 23. és 24. pontja és a T-393/02. sz., Henkel kontra OHIM (fehér, átlátszó flakon formája) ügyben 2004. november 24-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-4115. o.] 30. pontja).

33 A felperes nem vitatja a fellebbezési tanácsnak az érintett vásárlóközönséggel kapcsolatos megállapítását. Következésképpen a bejelentett védjegy megkülönböztető képessége megítélésének vizsgálatát a megtámadott határozat 15. pontjában említett, szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos európai fogyasztókból álló, érintett vásárlóközönség figyelembevételével kell elvégezni.

34 A felperes nem vitatja, hogy a bejelentett védjegyet egy kéz, a kéz által tartott világos színű négyszög és három egymást követő sötét színű, jobbra mutató háromszög – amelyek közül kettő a négyszöget takarja – stilizált ábrázolásából álló grafikus ábra képezi.

35 Ami a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékelését illeti – amely a felperes állítása szerint az azt alkotó elemek stilizált megjelenítésének tudható be –, meg kell vizsgálni, hogy a formájának, színének és mintájának kombinációja által keltett összbenyomásra tekintettel a bejelentett védjegyet az érintett vásárlóközönség a kereskedelmi eredetre utaló jelzésként érzékelheti-e.

36 E vonatkozásban először is el kell utasítani a felperes azon érvét, amellyel el kívánja különíteni egymástól a bejelentett védjegyet alkotó elemeket, és azok megkülönböztető képességét elszigetelten kívánja megítélni. A bejelentett védjegy megkülönböztető képességének vizsgálatát ugyanis a védjegy által keltett összbenyomásra, és nem az azt alkotó egyes – külön-külön vizsgált – elemekre figyelemmel kell elvégezni (lásd ebben az értelemben a C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-7975. o.] 29. pontját és a C-304/06. P. sz., Eurohypo kontra OHIM ügyben 2008. május 8-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-3297. o.] 41. pontját).

37 Márpedig ahogyan azt a fellebbezési tanács is helyesen megállapította, az érintett árukat és szolgáltatásokat figyelembe véve, a kártyához hasonló négyszöget tartó kéz ábrázolását, amelyhez három, azonos irányba mutató háromszög társul, az érintett vásárlóközönség a használat módjára utaló olyan jelzésnek érzékeli, amely a kártyának valamely művelet végrehajtása érdekében történő használatához szükséges lépés jelzésére irányul, nem pedig az érintett áruk és szolgáltatások kereskedelmi eredetének jelzésére. Az átlagos fogyasztó ugyanis nap mint nap találkozik ilyen jellegű, használatra utaló jelzésekkel különböző helyeken, például a bankokban, áruházakban, pályaudvarokon, repülőtereken, parkolókban és telefonfülkékben.

38 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes semmilyen olyan érvet nem terjesztett elő, amely lehetővé tenné a fenti értékelés megalapozottságának kétségbe vonását. Jóllehet a felperes vitatja, hogy a világos színű négyszöget mágneskártyának vagy fizetési kártyának lehetne érzékelni, meg kell állapítani, hogy megjelenítésének összefüggése, tehát az azt tartó kéz és az egy irányba mutató háromszögek, valamint az érintett áruk és szolgáltatások nem hagynak kétséget afelől, hogy az érintett vásárlóközönség e megjelölést miként fogja érzékelni.

39 Hasonlóképpen meg kell jegyezni, hogy a három fekete háromszögből álló alkotóelem azáltal, hogy a szóban forgó megjelölés részét képezi, nem rendelkezik a felperes által állított megkülönböztető képességgel, mivel azt az érintett vásárlóközönség úgy érzékeli, hogy adott irányba mutató nyilakat ábrázol, amelyeknek használati funkciója van, azaz mutatják azt a helyet, ahol a mágneskártyát az automatába be kell helyezni. Ily módon az említett háromszögek az érintett áruk és szolgáltatások egyik osztálya vonatkozásában sem megkülönböztetőek. Ennélfogva a bejelentett védjegy egyéb elemeit nem kell külön megvizsgálni.

40 Ezenkívül meg kell említeni, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének hiányára vonatkozó következtetése – ahogyan azt a megtámadott határozat 19–22. pontjában részletesen kifejtette – az összes olyan érintett árura és szolgáltatásra alkalmazandó, amelyek kapcsolódnak az elektronikus fizetési kártyákhoz és az ilyen kártyák használatát feltételező ügyletek végrehajtásához, például a mágneskártyákkal (9. osztály) való elektronikus fizetéshez, automatikus elosztógépek adminisztratív kezeléséhez (35. osztály), az informatikai hálózatokon folyó elektronikus fizetés rendszereihez (42. osztály), fizetési mágneskártyák forgalmazásához és e kártyák segítségével végrehajtott műveletekhez (36. osztály) vagy pedig olyan távközlési eljárásokhoz és egyfajta üzenetként szolgáló elektronikus információtovábbításhoz, amelyek segítségével e szolgáltatások mágneskártya használata révén elérhetők (38. osztály).

41 E tekintetben különösen azt kell megállapítani, hogy a felperes elmulasztotta annak bizonyítását, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 19–22. pontjában tévesen vélte úgy, hogy az érintett árukat és szolgáltatásokat figyelembe véve a bejelentett védjegyet az érintett vásárlóközönség úgy érzékeli, mint amely közvetlenül és szükségszerűen kötődik a mágneskártyával végrehajtott elektronikus fizetési ügyletekhez.

42 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a bejelentett védjegy az azt alkotó elemek által keltett összbenyomásra tekintettel nem teszi lehetővé az érintett vásárlóközönség számára, hogy azonosítsa az érintett áruk és szolgáltatások kereskedelmi eredetét abban az esetben, ha a vásárlás során választania kell.

43 A felperes ezenkívül arra hivatkozik, hogy erősödött a bejelentett védjegy megkülönböztető képessége egyrészről azáltal, hogy a három egymást követő, jobbra mutató háromszögből álló alkotóelemet a felperes levélpapírja fejlécében, számláin és internetes oldalán feltüntetve logóként használta, másrészről azáltal, hogy a bejelentett védjegyet annak lajstromozásra történő bejelentését megelőzően a felperes részvételével működő bankcsoport korábban főként a CIC bankhoz tartozó, később pedig az egész csoporthoz tartozó bankjegykiadó-automatákon használta.

44 E tekintetben először is meg kell említeni, hogy a felperes nem a 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértésére hivatkozik (helyébe lépett a 207/2009 rendelet rendelet 7. cikkének (3) bekezdése), amely szerint az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában (helyükbe lépett a 207/2009 rendelet rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontja) foglalt feltétlen kizáró okok nem zárják ki a védjegy lajstromozását, ha az a bejelentésben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet. Márpedig hangsúlyozni kell, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) szereplő feltétlen kizáró ok alkalmazása alóli mentesülés érdekében a felperes nem hivatkozhat arra, hogy a bejelentett védjegy „többlet” megkülönböztető képességet szerzett, vagy ez

utóbbi a használat révén erősödött. Amennyiben a védjegy nem rendelkezik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) önmagában vett megkülönböztető képességgel, e megjelölés csak akkor lajstromozható, ha a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése) szereplő feltételek teljesülnek.

45 Következésképpen, amennyiben a felperes ezenkívül azt állítja, hogy a bejelentett védjegy elegendő mértékű önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkezik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja), egyrészről a három háromszögből álló logó, másrészről magának a bejelentett védjegynek a használata folytán, e kifogást el kell utasítani.

46 Amennyiben azonban a felperes azt kívánta állítani, hogy a bejelentett védjegyet a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése) lajstromozni kell, emlékeztetni kell arra, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 3. cikke (3) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból következik – amely bekezdés normatív tartalma lényegében megegyezik a 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének normatív tartalmával (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése) –, hogy a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzésének feltétele, hogy az érintett vásárló-közönségnek legalább egy jelentős része az érintett árukat vagy szolgáltatásokat a védjegynek köszönhetően úgy azonosítsa, mint amely valamely meghatározott vállalkozástól származik (lásd ebben az értelemben a C-108/97. és C-109/97. sz., Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekben 1999. május 4-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-2779. o.] 52. pontját és a C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.] 61. pontját, továbbá a 40/94 rendelet vonatkozásában lásd az Elsőfokú Bíróság T-399/02. sz., Eurocermex kontra OHIM [söröspalack formája] ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1391. o.], 42. pontját és a T-207/06. sz., Europig kontra OHIM [EUROPIG] ügyben 2007. június 14-én hozott ítélet [EBHT 2007., II-1961. o.] 55. pontját).

47 Annak megítélése érdekében, hogy a védjegy szerzett-e használata révén megkülönböztető képességet, figyelembe lehet venni többek között a védjegyet megillető piaci részesedést, a védjegy használatának intenzitását, földrajzi kiterjedését és időtartamát, a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentőségét, az érintett vásárlóközönség azon hányadát, amely a védjegy miatt úgy azonosítja az árut, mint amely valamely meghatározott vállalkozástól származik, valamint a kereskedelmi és iparkamaráktól vagy egyéb szakmai szervezetektől származó nyilatkozatokat. Ha a fenti tényezők alapján megállapítható, hogy az édekelt körök vagy legalább azok egy jelentős része a megjelölésnek köszönhetően úgy azonosítja az árut, mint amely valamely konkrét vállalkozástól származik, abból arra kell következtetni, hogy a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése által (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése) megkövetelt feltétel teljesül (lásd analógia útján a fent hivatkozott Windsurfing Chiemsee ügyben hozott ítélet 51. és 52. pontját, a fent hivatkozott Philips-ügyben hozott ítélet 60. és 61. pontját; valamint az Elsőfokú Bíróság T-237/01. sz., Alcon kontra OHIM – Dr. Robert Winzer Pharma [BSS] ügyben 2003. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-411. o.] 50. pontját).

48 A jelen esetben elsősorban azt kell megemlíteni, hogy a logó, amelyre a felperes utal, nem egyezik meg a bejelentett védjeggyel, hanem annak egyik alkotóelemét képezi. Márpedig a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a megtámadott határozat 27. pontjában, hogy még annak feltételezése esetén is, hogy e logó a használata révén megkülönböztető képességet szerzett, e megkülönböztető képesség nem illetheti meg a bejelentett védjegyet, amely az általa keltett összbenyomás szempontjából egyéb domináns elemeket is tartalmaz.

49 Másodsorban meg kell állapítani, hogy a felperes által a bejelentett védjegy használatára vonatkozóan az OHIM előtt folyamatban levő eljárásban előterjesztett bizonyítékok – figyelembe véve a 40/94 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében szereplő (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése), a fenti 47. és 48. pontban említett követelményeket – nyilvánvalóan nem elegendők a használat révén szerzett megkülönböztető képesség bizonyításához. E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a piaci részesedésre, valamint a bejelentett védjegy használatának intenzitására és földrajzi kiterjedésére vonatkozó releváns adatok hiányában azon egyedüli körülmény, hogy valamely bankcsoport az említett védjegyet bankjegykiadó-automatáin használta, semmilyen tekintetben nem enged arra következtetni, hogy az érintett vásárlóközönség jelentős része a felperesnek vagy az ő részvételével működő csoportnak tulajdonítja azon érintett árukat és szolgáltatásokat, amelyek vonatkozásában a bejelentett védjegyet használják.

50 Következésképpen a felperes érvelése nem alkalmas sem a bejelentett védjegy megkülönböztető képessége megerősödésének megállapítására, sem a 40/94 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése) értelmében vett, használat révén szerzett megkülönböztető képesség bizonyítására.

51 Az OHIM által végzett korábbi lajstromozásokra alapított azon érveket illetően, amelyek arra irányulnak, hogy az egyenlő elbánás elvének megsértését kifogásolják, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett 40/94 rendelet (helyébe lépett a 207/2009 rendelet) alapján lehet megítélni, nem pedig a fellebbezési tanácsok korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (a fent hivatkozott BioID kontra OHIM ügyben hozott ítélet 47. pontja, és az Elsőfokú Bíróság T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 66. pontja).

52 A fentiekből következik, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának (helyébe lépett a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) megsértésére alapított egyetlen jogalap megalapozatlan, ezért a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

53 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) Az Européenne de traitement de l'informationt (Euro-Information) kötelezi a költségek viselésére.

Meij Vadapalas Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2009. július 2-i nyilvános ülésen.

Aláírások